

Konference
Správa zeleně
2026

Minulost přechází v současnost

Společnost pro zahradní
a krajinářskou tvorbu

4. – 5. června 2026
Klatovy

Společnost pro zahradní
a krajinářskou tvorbu

Sborník anotací

4. ročník národní konference SZKT — Sekce Správa zeleně

4. — 5. června 2026, Klatovy, Městské kulturní středisko Klatovy, Domažlická 767

Slovo předsedkyně Sekce Správa zeleně:

Ing. Blanky Candrové

„Pečujme společně o zelená srdce obcí! Přijďte se k nám do SZKT, Sekce Správa zeleně.“

Jako správci zeleně chápeme neocenitelný význam sídelní přírody, která má klíčovou úlohu v ekostabilizaci a podpoře biodiverzity. Je také základem pro vyrovnání obcí se změnou klimatu. Každý z nás může zlepšit veřejná prostranství ve svém okolí. I malé obce mohou dosáhnout na finanční prostředky, které jim umožní revitalizaci a následnou péči.

Záštitu převzali Rudolf Salvetr, starosta Města Klatovy a Petr Fišer, člen Rady Plzeňského kraje pro oblast životního prostředí a zemědělství.

PROGRAM:

První den: 4. června 2026

9:00 – 10:00 Registrace účastníků a přednášejících s malým občerstvením

10:00 – 10:30 Zahájení konference, úvodní slovo Ondřej Feit, ředitel SZKT, Václav Chroust, místostarosta Města Klatovy, radní Plzeňského kraje Petr Fišer, Blanka Candrová, předsedkyně Rady Sekce Správa zeleně, Nico Brantjes, Holandsko Heemskerck

10:30 – 11:15 Architekti Luis Barragán, Carlo Scarpa a další naši oblíbení...

Zdenek Sendler, autorizovaný krajinářský architekt

11:15 – 12:00 Současné výtvarné dílo ve veřejném prostoru a osobní vzpomínka na Václava Weinfurtera

Václav Fiala, sochař

12:00 – 13:00 Společný oběd

13:00 – 13:45 Obnova Vratislavské, Vrtbovské a Velké Fürstenberské zahrady v Praze z pohledu památkové péče – příklady dobré praxe

Božena Pacáková-Hošťálková, památkářka

Ivan Březina, autorizovaný architekt

13:45 – 14:10 Oranžerijní stavby na jižní Moravě

Dagmar Fetterová, památkářka

14:10 – 14:35 Realizace soukromých zahrad podle projektů Václava Weinfurtera na Klatovsku

Michal Vránek, projektant a realizátor zahrad

14:35 – 15:00 Václav Weinfurter – poselství pro dnešní dobu

Jan Papež, zahradní tvůrce

15:00 – 15:25 Přestávka na kávu

15:25 – 16:10 Obnova Mikulášského náměstí v Plzni – krátká zpráva o dlouhé cestě k obnově parkového náměstí – příklady dobré praxe

Irena Tolarová, koordinátorka projektů ve Správě veřejného statku města Plzně

16:10 – 16:35 Zdravá krajina – projekt Plzeňského kraje – příklady dobré praxe

Jakub Rataj, Plzeňský kraj, úsek vodního hospodářství

16:35 – 17:00 Historie a nová koncepce soutěží o nejlepší díla krajinářské architektury

Ondřej Feit a Jana Šimečková

17:00 – 17:15 Ukončení prvního dne konference a organizační záležitosti

Zástupci SZKT

17:15 – 18:30 Příprava sálu, účastníci mají možnost ubytování

18:30 – 22:30 Společenský večer s rautem a kapelou „Fragmento“, která zahraje k poslechu i k tanci

PROGRAM:

Druhý den: 5. června 2026

9:00 – 9:45 **Klatovské karafiáty – tradice a současnost**

Peter Pošefka, pěstitel karafiátů a zastupitel Města Klatovy

9:45 – 10:30 **Síla spolupráce v Klatovech aneb transformace veřejného prostoru – příklady dobré praxe**

Jakub Chvojka, autorizovaný architekt a autorizovaný krajinářský architekt

10:30 – 11:00 Přestávka na kávu

11:00 – 11:45 **Ochrana přírody a krajiny v Klatovech a okolí – příklady dobré praxe**

Jana Michálková, pracovala v odboru životního prostředí MěÚ Klatovy

11:45 – 12:30 **Václav Weinfurter a Andrea Palladio – ohlédnutí nejen za klatovskými semináři**

Pavel Šimek, autorizovaný architekt pro obor krajinářská architektura, vysokoškolský profesor

12:30 – 12:45 **Závěr přednášek**

Ondřej Feit, ředitel SZKT, Blanka Candrová, předsedkyně Rady SSZ, Peter Pošefka, zastupitel Města Klatovy

12:45 – 13:30 Účastníci dostanou balíček s občerstvením

13:30 – 16:30 **3 VÝBĚROVÉ EXKURZE s průvodci po významných místech královského města Klatovy – zeleň (Mercandinovy sady, Vrchlického a Hostašovy sady, karafiátová zahrada) i památky (katakomy, radnice, Jezuitská kolej, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie, Pavilon skla)**

16:30 UKONČENÍ KONFERENCE

Případné drobné změny v programu jsou vyhrazeny

Poděkování za spolupráci při přípravě konference:

Můj největší dík patří Peteru Pošefkovi, spolupracovníkovi Václava Weinfurtera, zastupiteli Města Klatovy a pěstiteli karafiátů za jeho stálou podporu i předjednání dotací, exkurzí, za pomoc při nahlédnutí do historie pěstování karafiátů i pořádání „Klatovských seminářů“.

Mé poděkování patří také všem přednášejícím, dále Ondřeji Feitovi, řediteli SZKT, Blance Candrové, předsedkyni Rady Sekce Správa zeleně, Jaroslavu Brůžkovi, členu Rady SSZ, Lucii Indrové, člence Rady SSZ, Karolíně Báčové, provozní a členské manažerce SZKT, Kristýně Miksové, administrativní pracovníci SZKT. Velké poděkování patří také zástupcům města, pracovníkům kulturního centra, zejména pak Barboře Bergmanové, pracovníkům technických služeb Klatovy a všem dobrovolníkům.

Ing. Dana Céová, SZKT

Partneři a vystavovatelé

Děkujeme všem partnerům, sponzorům, vystavovatelům a podporovatelům, bez nichž by se konference nemohla konat.

KLATOVY

Česko kvete

TECHNICKÉ SLUŽBY
města Klatov, p.o.

Představujeme partnery

Lorberg — generální partner

Rodinná školka propojuje tradici s inovacemi. Dodává kvalitní a odolné stromy, které obstojí i v měnících se klimatických podmínkách měst i krajiny. Udržitelné stromy jsou pro ně základem obyvatelné budoucnosti.

Město Klatovy a TS Klatovy — partner

Královské město Klatovy je hostitelem konference. Technické služby města Klatovy zajišťují komplexní servis – od správy komunikací, veřejného osvětlení a signalizace až po údržbu a obnovu veřejné zeleně a jsou sponzorem květinové výzdoby na konferenci.

Plzeňský kraj / projekt Zdravá krajina — partner

Konference se koná za finanční podpory Plzeňského kraje. Projekt „Zdravá krajina“ reaguje na sucho, erozi, povodně i klimatickou změnu. Plzeňský kraj podporuje opatření, která pomáhají vracet do krajiny vodu, život a odolnost.

STIHL — hlavní partner

STIHL nabízí techniku, která usnadňuje práci na zahradě i v terénu – od sekaček a vyžínačů až po pily a další stroje v aku, elektrickém i benzínovém provedení.

Baobab — partner

Baobab se věnuje architektuře i realizacím zahrad a parků, úpravám veřejných i firemních prostranství a komplexním arboristickým službám. K zákazníkům i k projektům přistupuje individuálně a profesionálně.

ADAM Zahradnická — partner

ADAM Zahradnická je specializovaný velkoobchod pro profesionální zahradníky a trávničkáře. Nabízí kvalitní sortiment i odborné zázemí pro každodenní praxi.

Představujeme vystavovatele

HŘIŠTĚ MATY, s.r.o. — vystavovatel

HŘIŠTĚ MATY navrhuje dětská a workoutová hřiště na míru. Jejich cílem nejsou jen katalogová řešení, ale prostory, které odpovídají potřebám zákazníků, daného prostoru i komunity.

Česko kvete MV — vystavovatel

Česko kvete MV s.r.o. je výhradním dovozcem patentovaných půdních kondicionérů TerraCottem pro Českou republiku a Slovensko.

Kindwise — vystavovatel

Kindwise propojuje botaniku s moderními technologiemi a přibližuje přírodu lidem. Společnost, dříve známá jako FlowerChecker, působí v oblasti zemědělství, vzdělávání, potravinářství i životního prostředí.

Clever Farm — vystavovatel

Clever Farm pomáhá zemědělcům pracovat efektivněji a udržitelněji. Jejich rozhodovací platforma podporuje snižování vstupů, jako je voda, hnojiva, osiva či chemie, a pomáhá optimalizovat každodenní práci v zemědělských podnicích. Cílem je moderní hospodaření, které šetří náklady, krajinu i zdroje.

Dřevoartikl — vystavovatel

Zabýváme se výrobou, návrhy a realizací dětských hřišť; multifunkčních hřišť, venkovních fitness, skate, dřevěných konstrukcí

Městské kulturní středisko Klatovy nabízí kvalitní a reprezentativní prostory s pestrou škálou služeb pro pořádání kulturních i společenských akcí.

Hlavní organizační tým

Garant odborného programu:

Jaroslav Brůžek je vedoucím OŽP MÚ Strakonice, 30 let se věnuje městské zeleni ve Strakonících. Soukromě spolupracuje při návrzích sadovnických a krajinářských úprav. Člen Sekce Správa zeleně SZKT.

Organizátorka za SZKT:

Dana Céová, projektová manažerka pro státní správu a samosprávu, kancelář SZKT, je absolventkou oborů zahradnictví a krajinářství na České zemědělské univerzitě v Praze. 20 let pracovala jako referentka a později jako vedoucí oddělení správy zeleně v pražské městské části a od ledna 2024 působí v SZKT jako projektová manažerka.

Organizační tým — členové Rady Sekce Správa zeleně

Moderují: Blanka Candrová, předsedkyně Rady Sekce Správa zeleně a Jaroslav Brůžek

Konference nese odkaz významného krajinářského architekta Václava Weinfurtera, od jehož úmrtí letos uplynulo 20 let. Byl tím, kdo hledal spojení našeho rozvětveného oboru s dalšími profesemi a apeloval na spolupráci. Věděl, že pro vznik kvalitního krajinářského díla, je potřeba souhry odborníků z mnoha profesí, jako jsou krajinářští architekti, architekti, památkáři, dopravní inženýři, vodohospodáři, úředníci, stavitelé a další. Aby dílo dlouhodobě fungovalo, neobejde se bez zkušených zahradníků, potřebných finančních prostředků a odpovídajícího vybavení. Václav Weinfurter měl za sebou významné projekty v Praze, jako je například obnova Vrtbovské zahrady, ale jeho stopu nalézáme především v Klatovech, kde jako správce zeleně a krajinářský architekt navrhl revitalizace parků i menších zákoutí. Podle jeho přátel byl vizionář, filozof, ale také neústupný a cílevědomý člověk, který svá díla vždy dotahoval do konce.

Obracíme se do minulosti, abychom pochopili přítomnost a mohli tvořit budoucnost!

Ing. Václav Weinfurter, krajinářský architekt

Ing. Ondřej Feit, ředitel SZKT

Vážené účastnice a vážení účastníci konference,

Jsem velmi rád, že Sekce Správa zeleně začala po svém znovuoobnovení v roce 2018 opět pořádat pro své členy i další zájemce pravidelné konference, na kterých se lze vzdělávat, vyměňovat si zkušenosti, a hlavně se potkávat. Potkávání bylo také jedním z leitmotivů „Klatovských seminářů“, zrozených ještě v dobách tuhé normalizace.

Patřím mezi ty šťastné, kteří je alespoň jednou navštívili. Tehdy, na konci devadesátých let, jsem byl čerstvý absolvent. Jako správce městské zeleně jsem pak často jezdil do Klatov se inspirovat a práce Ing. Václava Weinfurtera mi dodávala odvahu, chtít ve „svém“ městě dosáhnout více.

Na této konferenci si ale připomeneme nejenom osobnost Ing. Václava Weinfurtera, ale také prof. Jaroslava Machovce, CSc., který měl na vzniku klatovských seminářů velký podíl a jenž by letos v únoru oslavil 100. výročí od svého narození. Za organizací seminářů stála v té době také SZKT, a proto jsme rádi, že jsme se mohli do Klatov opět vrátit.

Dnešní míra poznání, nových technologií i nabídky sortimentu rostlin velmi pokročila. Správa zeleně se nicméně potkává se stále stejnými, či podobnými překážkami a problémy. Je proto důležité umět se trochu zastavit, ohlédnout se zpět a poučit se z úspěchů i neúspěchů našich předchůdců.

Přeji vám, ať se správě zeleně daří a naše obce vzkvétají!

Ing. Ondřej Feit

Ředitel společnosti

Ing. Blanka Candrová, předsedkyně rady Sekce Správa zeleně SZKT

Milé kolegyně, milí kolegové,

někteří z vás byli možná překvapeni tématem letošní konference Správa zeleně, dovolte mi tedy stručné vysvětlení.

V zahradnické praxi se pohybuji již řadu let a od počátku mé profesní kariéry mě často provázelo jméno Ing. Václava Weinfurtera jako skvělého odborníka hodného následování. Měla jsem jen několik možností se s ním osobně setkat, ale nemohla mě minout jeho tvorba, pověst významného krajinářského architekta, zahradníka, správce veřejné zeleně, a především dobrého člověka, který pro náš obor dokázal nadchnout také lidi mimo něj. Stále mám před sebou onu skromnou hladkou tvář se specifickým úsměvem člověka, který každou pochvalu přijal s mírným ruměncem a úklonem.

„Klatovské semináře“ byly určeny především správcům zeleně a pečovatelům o životní prostředí. Ohlasy, které je ve své době provázely, byly nezměrné. Byl to právě Václav Weinfurter, kdož jim vdechl osobitost a každým rokem zvyšoval jejich odbornou úroveň. Vždy si pro účastníky připravil překvapení, ať už zahradnické či kulturní. Klatovské semináře daly základ všem dalším oborovým konferencím, soutěžím a jiným vzdělávacím aktivitám, kterými se snažíme dnes v jeho práci pokračovat, aniž bychom si to mnohdy sami uvědomovali.

Opustil nás brzy a my si s pokorou vážíme toho, že máme velikou čest spolu s mnoha kolegyněmi i kolegy vzdát mu hold touto konferencí a připomenout jeho osobní přínos našemu oboru. Pevně věříme, že bychom jej nezklamali, i když laťku nám nastavil hodně vysoko.

Pro mnohé ze současných mladších správců zeleně, zahradníků a krajinářských architektů je možná neznámým člověkem, ale jeho odkaz je neopominutelný. Naše konání však vždy navazuje na nějakou historii, aniž bychom si to často sami uvědomili. A tak pojďme společně strávit čas právě zde v Klatovech vzpomínkou a uvědoměním si, co v oboru Václav Weinfurter započal, na čem jsme s ním někteří z nás spolupracovali, a jak na něj dále v našem konání navazujeme, ať už jako jeho kolegové, přímí pokračovatelé nebo jako pokračovatelé pokračovatelů.

Minulost tedy vždy přechází v současnost. I ve starých knihách můžeme číst mnohé o dnešních zahradách a ve starých zahradách můžeme vidět jejich dnešní podobu.

Přeji všem příjemně strávené chvíle na konferenci!

Mgr. Rudolf Salvetr, starosta Města Klatovy

Vážené účastnice a vážení účastníci konference,

již před dávnou dobou, někdy v polovině 80. let minulého století, mne zarazil jeden z tehdejších návštěvníků Klatov větou: „Nikdy by mne napadlo, kolik zeleně v Klatovech je“. Jako místní rodák, jenž si od dětství hrál na klatovských návrších i v prstenci parků kolem samotného středu města, jsem na něj překvapeně pohlédl. Nepřišlo mi jeho sdělení vůbec zvláštní, natož divné. Bral jsem ho jako úplnou samozřejmost a naprosto přirozenou součást svého života. Avšak nedalo mi to a šel jsem se raději ujistit.

Hůrka, Vodojem, Křesťanský vrch... Z každého místa se Vám naskytne neopakovatelné pohledy v kteroukoliv roční dobu. Pochopitelně jaro, kdy se vše probouzí v pestrou hru barev květů orámovaných svěží zelení mladého listoví, je výjimečné. Neopakovatelné, a přesto se každoročně opakující týdny v roce musí Vaše oči potěšit. A jsem přesvědčen, že Vás i po duši pohladí.

Klatovská veřejná zeleň za těch více než čtyři desítky let prošla obrovskou proměnou. Podobně jako dům či cesta potřebuje i ona trvalou péči a čas od času též větší zásahy, byť se nám, přivyklým danému stavu, občas nemusí hned líbit. Je potřeba však odhlédnout od pouhé přítomnosti. Zeleň je dle mého jasného přesvědčení právě tím, čeho bychom si sobecky neměli užívat jen a pouze my. Je nutné připravovat ji a předávat dalším pokolením. Postupná obnova, citlivé kácení a vhodná výsadba jsou záležitostmi více než složitými.

Klatovy měly a stále mají štěstí na správce místní zeleně. Jeden z nich byl ale zcela výjimečný. Václav Weinfurter měl velké citové pouto k našemu městu, kam se vrátil po roce 1989, aby pečoval o svoji stárnoucí matku.

Debata s ním nebyla vždy úplně jednoduchá, zajímavá však naprosto. Bylo až neuvěřitelné, s jakým zápalem a do detailu dokázal hovořit o každém stromu či záhonu i v zapadlé ulici. U spoluautora tak významné realizace, jakou je Vrtbovská zahrada v Praze, bych čekal spíše pozvednuté obočí nad pohledy nás laiků. Opak byl pravdou. Ze všech sil se snažil, aby zelené plochy byly hezky upravené, zároveň funkční a přívětivé s ohledem na generační rozmanitost Klatovanů. Uměl to skvěle. A byť posléze už bohužel u mnoha revitalizací našich parků být nemohl, zanechal v nich svůj rukopis a odkaz. Snad každý, kdo jej znal, si na něj dodnes vzpomene a svoje myšlenky či nápady koriguje právě v souvislosti s ním.

Byl to také Václav Weinfurter, kdo se úzce spolupodílel na odborných seminářích Společnosti pro zahradní a krajinářskou tvorbu. Jsem proto velmi rád, že se setkáváte u příležitosti odborné konference právě u nás v Klatovech. Nebojte se, nebudu Vás posílat z jednoho návrší na druhé. Stačí, když vystoupáte na ochoz Černé věže. Město v hloubi pod Vámi budete mít jako na dlani a sami se přesvědčíte, že na zelené plochy bohaté je. A když pozvednete svůj zrak přes širší okolí až k pohraničním hvozdům Šumavy, asi se mi nebudete divit, že bych jej za žádné jiné nevyměnil.

Mgr. Rudolf Salvetr
starosta města Klatov

Klatovy a Václav Weinfurter

Královské město Klatovy, ležící na úpatí Šumavy a založené Přemyslem Otakarem II., je dnes druhým největším městem Plzeňského kraje. Žije zde přibližně 23 000 obyvatel a díky své poloze i každoročnímu turistickému ruchu představuje významné obchodní a společenské centrum příhraničního regionu. Klatovy jsou zároveň městem s výraznou zahradnickou tradicí.

Počátky pěstování karafiátů nejsou zcela objasněny. Tradice uvádí, že byly do Klatov přeneseny z francouzského Nancy. V roce 1890, v době květu karafiátů, navštívil Klatovy ředitel městských sadů v Praze František Thomayer. Krása místních květů jej natolik okouzila, že vyzval zdejší pěstitele k účasti na pražské jubilejní výstavě v roce 1891. Klatovští tehdy do Prahy přivezli čtyři vagony vzorně vypěstovaných karafiátů v květináčích a zaznamenali mimořádný úspěch, proto byli vyzváni vídeňskými kolegy k účasti na výstavě ve Vídni v roce 1892, kde znovu obstáli v konkurenci vystavovatelů z Německa a Francie. I díky tomu jsou Klatovy dodnes vnímány jako město s výjimečnou zahradnickou tradicí.

Klatovské semináře

Není proto překvapivé, že se zde již od 70. let 20. století začaly pořádat oborové „Klatovské semináře“. Tyto semináře a navazující soutěže byly ve své době v Československu a později i v České republice ojedinělou platformou zaměřenou na problematiku veřejné zeleně. V roce 2006 dospěly ke svému 32. pokračování v nepřetržité řadě. Vznikla tak tradice, která v našem oboru i v našem státě neměla obdoby a na kterou dodnes navazují podobné akce.

Na této tradici se podílela dlouhá řada institucí, praktických zahradníků, odborníků z vědecké i pedagogické sféry, ale také představitelé samosprávy, pracovníci městského úřadu i technických služeb v Klatovech. Díky nim se „Klatovy“ staly v odborné veřejnosti pojmem – podobně významným, jako bylo proslulé jméno města díky klatovskému karafiátu.

U zrodu seminářů v roce 1975 byla plzeňská Vědeckotechnická společnost (VTS), MěÚ Klatovy, TS Klatovy s odbornou garancí Výzkumného ústavu okrasného zahradnictví v Průhonicích a zahradnického oboru dnešní Mendelovy univerzity v Brně. Původním záměrem bylo zachování zahradnického umění ornamentálních záhonů ve městech, které se tehdy již vytrácelo a vytříbení dovedností při zakládání těchto typů záhonů. Ruku v ruce s odbornými přednáškami se začaly organizovat soutěže. Ty během let doznaly mnoha proměn. Prvním tématem bylo právě vysazování ornamentálních záhonů; dále vysazování a uplatnění mobilní zeleně ve městech; vysazování paletových záhonů, úpravy vstupních areálů významných budov a konečně od roku 1998 až do roku 2004 soutěž v úpravě ucelených sadovnických ploch v urbanizovaném prostředí.

S historií zahradnických „Klatov“ je spojena celá řada významných osobností. Mezi ty nejvýznamnější patřili Jaroslav Vetýška z VTS, prof. Jaroslav Machovec z Mendelovy univerzity, Ing. Vladimír Souček z Průhonic nebo dr. Karel Kezman a Josef Langmajer z TS Klatovy a mnoho dalších. V myslích dnešních pamětníků jsou však Klatovské semináře spojovány především s mimořádnou osobností Ing. Václavem Weinfurterem, který vtiskl odborným seminářům i duchovní a kulturní rozměr.

Václav Weinfurter (2.9.1952 - 15.2.2006)

Právě zásluhou Václava Weinfurtera získaly „Klatovy“ jedinečný přesah a jejich základním tématem bylo „Životní prostředí a veřejná zeleň“. Nešlo pouze o kvalitní odborný program seminářů, ale o mimořádně promyšlené propojení zahradnické a krajinářské problematiky s kulturou, historií a uměním. Ve spolupráci s ředitelem krajské památkové správy v Plzni Ing. Karlem Drhovským připravoval návštěvy historických objektů doplněné o umělecká vystoupení, hudbu i odborný výklad. Účastníci tak zažívali nejen přednášky, ale i nevšední kulturní programy, které harmonizovaly s navštíveným místem. Díky tomu měly Klatovské semináře neopakovatelnou atmosféru, na kterou se dodnes vzpomíná.

Stejně originální byla vždy výzdoba konferenčních prostor. Václav považoval za otázku osobní cti, aby každý ročník přinesl něco nového a měl jednotící tematické zaměření. Navazoval kontakty s odborníky z příbuzných i zdánlivě vzdálenějších oborů, oslovoval nejen zahradníky, krajinářské architekty, ale i ekology, historiky, filozofy či klimatology. Jejich příspěvky rozšiřovaly odborný obzor účastníků a posouvaly semináře za hranice běžného profesního setkání.

Významná byla také jeho mezinárodní spolupráce, například dlouholeté přátelství s Nico Brantjesem z nizozemského Heemskerku, jehož přednášky klatovské semináře opakovaně obohacovaly.

Dle slov pamětníků měly Klatovské semináře své neopakovatelné kouzlo. Každý, kdo je navštívil a byl vnímavý k propojení odbornosti, krásy a lidského rozměru, tomuto kouzlu snadno propadl. Jejich síla spočívala v mimořádném spojení užitečnosti a krásy – květin, stromů, krajiny, kultury i přátelských setkání. Toto vše dokázal mistrně propojovat člověk, který miloval svou profesi, svou rodinu, své přátele i lidi kolem sebe. A tím člověkem byl Václav Weinfurter.

Když soutěže realizovaných sadovnických a krajinářských děl svým významem přerostly možnosti města, zasadil se o to, aby přešly pod Svaz zakládání a údržby zeleně a získaly podporu Ministerstva životního prostředí. Zároveň však dbal na to, aby zůstaly pevně spojeny s Klatovy a s tradicí místních seminářů. I díky tomu se v roce 2006 konal 32. ročník – bohužel již bez člověka, který se o tuto tradici zasloužil největší měrou.

Ve své době patřily Klatovské semináře k akcím, bez nichž si mnoho odborníků každoroční dění v oboru jen těžko dokázalo představit. Přinášely zásadní informace z oblasti tvorby a správy zeleně, a to jak formou přednášek, tak prostřednictvím soutěží realizovaných sadovnických úprav. Tato mimořádná tradice se uzavřela v roce 2006, kdy se konal poslední, dvaatřicátý Klatovský seminář.

Václav Weinfurter semináře organizoval plných osmnáct let, až do své předčasné smrti. V roce 2005 se konal první seminář, jehož se kvůli těžké nemoci nemohl zúčastnit. Účastníci mu tehdy posílali pozdravy a přání brzkého uzdravení. Václav Weinfurter odešel 15. února 2006. Mimořádně bolestné rozloučení v přeplněné obřadní síni ve Strašnicích bylo svědectvím toho, že odešel nejen uznávaný odborník, ale i člověk, který si získal mnohá lidská srdce svou laskavostí, skromností, lidskostí a dobrotou.

Při konání posledního ročníku v roce 2006 všem chyběla usměvavá tvář Ing. Václava Weinfurtera. Přesto jeho duchovní odkaz nezmizel. Více než třicet let nepřetržité tradice Klatovských seminářů přineslo přes dvě stě tematicky i profesně zaměřených článků a dokumentů. Ty dokládají šíři problematiky zahradní a krajinářské architektury i význam zeleně v sídlech a krajině. Specifikem Klatovských seminářů bylo, že byly vždy zaměřeny na aktuální odborná témata a na optimální využití polyfunkční zeleně, především v sídlech a jejich zázemí. Organizátoři vždy vytvářeli prostor pro skutečně mezioborový dialog.

Ing. Václav Weinfurter, rodák z Klatovska z nedaleké samoty Dupanda, zanechal v Klatovech i v celém oboru nesmazatelnou stopu. Žije dál v myslích pamětníků i na konkrétních místech, která zanechal v klatovské zeleni – ve Vrchlického sadech, v aleji u Bílé věže, u obnovených studní, v Podbranské ulici, v rozáriu u Drnového potoka i na mnoha dalších místech. Jeho život se uzavřel v pouhých 53 letech, přesto byl naplněn mimořádnou prací a hlubokým lidským rozměrem. O to více je třeba vyslovit úctu k tomu, co za svůj život dokázal.

Profesor Jaroslav Machovec, jeho učitel, jej znal nejprve jako studenta a později jako zkušeného zahradního a krajinářského architekta. Na Václava vzpomínal i s jemným humorem. Připomínal, že šlo o výborného studenta, vtipného, tvořivého a nápaditého člověka, který uměl spojit odbornost s recesí a lidskou lehkostí. Právě tato kombinace jej provázela po celý život. Již před rokem 1989 byl aktivní v tzv. „Sadovnické sekci“, která byla odpovědná za „Ceník stavebních prací“ pro náš obor (který je pravidelně aktualizován a pod různými značkami ho dodnes používáme) a v níž působila řada známých osobností oboru.

Po studiích působil Václav Weinfurter spolu se svou ženou Natašou v podniku Sady, lesy a zahradnictví hlavního města Prahy, kde se prosadil jako výborný projektant. K jeho významným pracím patřila například zdařilá rekonstrukce Vrtbovské zahrady. Do Klatov se však vrátil poté, co mu zemřel otec a jeho matka zůstala sama na rodinné usedlosti Dupanda. Václav se tehdy vzdal slibné kariéry v Praze a vrátil se domů. Tento krok vypovídá o jeho charakteru stejně silně jako jeho profesní výsledky – byl to člověk odpovědný a hluboce oddaný své rodině.

V Klatovech nastoupil jako správce zeleně v technických službách. Se svou energií, odborností a mimořádným nasazením se stal brzy dominantní osobností. Zde rozvinul svoji projekční činnost a spolupráci s různými zdejšími architekty a umělci. Systematicky se věnoval nejen obnově parků a dalších veřejných prostranství, ale záhy rozvíjel a obohacoval tradici Klatovských seminářů a soutěží, kterým vtiskl nový rozměr. Ve všedních dnech žil na Dupandě a pečoval o matku, pracoval v Klatovech a o víkendech dojížděl za ženou a dcerou do Prahy. I tuto náročnou životní situaci dokázal komentovat s humorem sobě vlastním: „*V pátek mám silnice jen pro sebe, všichni jedou na opačnou stranu ven z Prahy*“. Rodinné zázemí, z něhož vyšel, jej výrazně zformovalo. Z otcova prostředí si odnesl pracovitost a lásku k rostlinám. Sám o sobě s oblibou říkával: „*Já jsem jen obyčejný sedlák.*“

Za dobu Weinfurterova působení se proměnila k lepšímu klatovská zeleň. Vytvářel projekty a s týmem zahradníků obětavě pečoval o městské parky. Nebál se citlivých probírek, nových výsadeb ani moderních úprav. Své profesi byl oddán a díky svému elánu dokázal získávat podporu i u představitelů města. Zeleň pro něj nebyla jen technickou disciplínou, ale hodnotou, která utváří kvalitu života ve městě.

Profesor Machovec na konferenci v Luhačovicích vyslovil myšlenku, že tak významná osobnost našeho oboru, jakou byl Václav Weinfurter, by si zasloužila obdobnou poctu, jakou mají velká jména české kultury – například ve formě „Weinfurterových Klatov“ nebo pojmenování některého z městských sadů po něm. Tato úvaha dobře vystihuje význam jeho odkazu. Nejen díky tomu nám tohoto významného krajinářského architekta symbolicky připomíná „Lavička Václava Weinfurtera“, kterou později vytvořil jeho přítel a kolega sochař Václav Fiala na ostrůvku v rybníčku Mercandinových sadů.

Svaz zakládání a údržby zeleně je hlavním organizátorem soutěží „Zahrada roku“ a „Park roku“ a též uděluje „Cenu Václava Weinfurtera“ s úctou k této významné osobnosti, ale také proto, že patřil k zakladatelům „Soutěže o nejlépe realizované dílo v oboru zahradní a krajinářské tvorby“, z níž obě novější soutěže vycházejí.

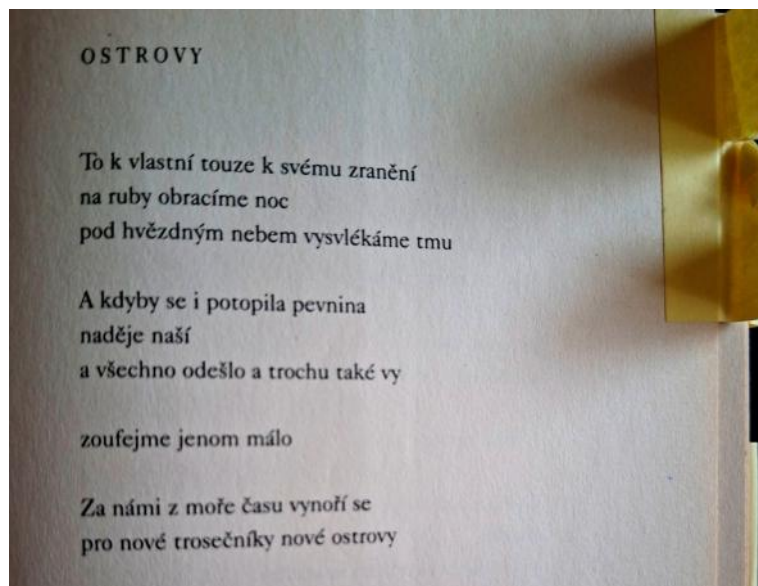
Profesor Machovec uzavřel své vzpomínání na Václava Weinfurtera slovy: **„Člověk umírá – práce je živá. Kdo byl milován, není zapomenut. Ať smutek nikdy nepatří k mému jménu.“**

Částečně převzala, doplnila a upravila z úvodníků profesora Jaroslava Machovce ve sbornících k seminářům „Klatovy 2005–2006“ Dana Céová.

Ostrov

Jan Skácel, Básně II

To k vlastní touze k svému zranění
naruby obracíme noc
pod hvězdným nebem vysvlékáme tmu
A kdyby se i potopila pevnina
naděje naší
a všechno odešlo a trochu také vy
zoufejme jenom málo
Za námi z moře času vynoří se
pro nové trosečníky nové ostrovy

Od Naděždy Weinfurterové: „Vážím si toho, že volba Klatov jako místa konání konference je také vzpomínkou na mého manžela Václava Weinfurtera. Až do 8. září 2005 se podílel na organizaci tehdejších zahradnických klatovských seminářů. Volné stránky posledního sborníku z roku 2005 jsou plné vzkazů, přání a víry přátel a kolegů v uzdravení... Oblíbeným básníkem mého manžela byl Jan Skácel. Ve druhém svazku autorova básnického díla dodnes zůstala mým manželem záložkou označená báseň Ostrov (viz foto). Prosím, pokud je to možné, o její uvedení ve sborníku...“

Jan Skácel byl významný český básník, prozaik, publicista a autor poezie pro děti. Narodil se 7. února 1922 ve Vnorovech u Strážnice a zemřel 7. listopadu 1989 v Brně. Za války byl totálně nasazen v Rakousku. Po roce 1948 pracoval jako novinář, později v brněnském rozhlasu. V letech 1963–1969 byl šéfredaktorem časopisu Host do domu. Jeho první básnická sbírka Kolik příležitostí má růže vyšla v roce 1957. K dalším významným dílům patří například Co zbylo z anděla, Hodina mezi psem a vlkem, Smuténka, Metličky, Dávné proso, Naděje s bukovými křídly, Kdo pije potmě víno nebo posmrtně vydaná sbírka A znovu láska.

V období normalizace byl omezen v publikování a v 80. letech se znovu částečně mohl vrátit k oficiálnímu vydávání a spolupracoval také s divadlem. V roce 1989 získal významná evropská literární ocenění – Petrarkovu cenu a cenu Vilenica 89. V Česku byl výrazněji oceněn až posmrtně.

Václav Fiala, Míti svého filozofa

Rekviem za Václava Weinfurtera v arciděkanském kostele v Klatovech 12. 4. 2006

Někteří z nás mají svého lékaře, jiní svého kadeřníka. Jsou tací, co mají svého řidiče či dokonce svého kuchaře. Já měl svého filozofa.

A neříkám to s tónem zlehčujícím ani s tónem úsměvným. Měl jsem svého rádce, svého duchovního guru, svého soukromého filozofa.

Václav Weinfurter, a vy kteří jste ho znali, mi to můžete potvrdit, měl zcela neobyčejný dar vyslovovat zásadní myšlenky ve chvílích, kdy jsme je potřebovali slyšet, ale zároveň i ve chvílích, kdy se naše vlastní hlava bránila myšlenky přijmout. Ale filozofové tady nejsou od toho, aby říkali to, co slyšet chceme, ale

proto, aby nám sdělili to, co slyšet potřebujeme.

Stávalo se ne zřídka, že Václav cosi vyslovil – a to způsobem, který nepřipouštěl diskusi – názor či obecnější myšlenku, kterou jsem nechtěl přijmout.

Prostě jsem nechtěl například odjet na tři měsíce kamsi do Severní Karolíny a pozvání nadace jsem bez odpovědi zahodil. „*Ty jet musíš!*“, prohlásil rezolutně Václav, „*Musíš přijmout dar, který ti Universum dává. Když ho odmítneš, příště Universum obdaruje někoho jiného. Když ho přijmeš, budeš obohacen!*“ Hotovo. Vyřízeno. Vylovil jsem z koše zmuchlané pozvání a se skřípěním zubů odletěl někam, kam mě můj osobní filozof poslal. A bylo tomu přesně tak. Byl jsem královsky obdarován a obohacen...

Jindy mě zastihl ve stavu bezradnosti, ve stavu, kdy se možnosti zdají být vyčerpané a v hlavě není jediný nápad. Odmítl moje argumenty, proč to či ono nemohu udělat, proč na to či ono nestačím a proč to nedokážu. „*Tvé možnosti končí tam, kde končí fantazie*“, říkával s povzbudivou nadsázkou, „*a fantazie je nekonečná*“, dodával. A já náhle věděl a znal, jsa posílen a nasměrován.

Jindy se můj osobní filozof objevoval na nečekaných místech, aby chvíli, která nadešla, změnil v posvátnou a nezapomenutelnou. Tak jsme jej spatřili s přáteli kráčet hlubokým lesem ke zřícenině kostela, kde jsme v jakési záchranné euforii dokončovali opravu zničeného kříže. Krácel s bílou šálou okolo krku a lahví vína v ruce. A my seděli na hromadách hlíny, utahaní a špinaví, zatímco Václav nám podával víno a recitoval do korun stromů svého milovaného Skácela. Pracovní brigáda se rázem změnila v obřad a jeho příchodem v událost, která se zapsala do našich srdcí.

Byly ale také chvíle, kdy jsem odmítal jím vyřčenou myšlenku, kdy jsme se vztekali nad svou neústupností a zkoušeli se navzájem přebít argumenty. Nevím, jestli měl vždy pravdu, ale vím určitě, že pokaždé byla jeho úvaha provázena čistotou záměru, nevyvyšováním se, pokornou touhou prospět věcem obecným bez ohledu na prospěch svůj, bez ohledu na komplikace, které si sám svojí neústupností vytvořil, bez ohledu na zástupy mračících se či na jedince znepřátelené. Čistota záměru byla mu aurou i záštitou.

Můj osobní filozof mnohdy nesouhlasil a odmítal. A já po čase, kdy mé vlastní skálopevné přesvědčení poněkud povolilo v intenzitě, začal přijímat názor jeho a časem jsem se stal jeho zastáncem. Což jsem před ním samozřejmě tajil a naoko stále vrtěl hlavou. Víím proto, proč říkám, že jsem měl osobního filozofa. Víím to, i když Václav to pokaždé odbýval poznámkou, že je pouze sedlákem z Dupandy. Nevím, jakým by byl sedlákem, kdyby mu byl osud tuto roli přisoudil, ale víím, že filozofem se stal jaksí samozřejmě a osudově, aniž si tuto roli uvědomoval nebo ji pojmenovával.

Ani zahradnická práce, kterou se zabýval nebyla pro něj pouhou profesí či činností pouze výdělečnou. Pěšiny zahrad musely být nasměrovány dle hvězdných řádů, rostliny se k sobě klonily podle zásad, které měly daleko k pouhé barevnosti. A stromy, Václavova velká láska, tak stromy byly pro něj cosi posvátného. Poražení každého stromu v něm vyvolávalo skoro fyzickou bolest, záchvaty bezmoci a ponížení. „Zastav!“, zvolal jednou, když jsme míjeli vesnickou lípu s přišpendleným plakátem zvoucím na májovou tancovačku. Vyřítit se ze dveří auta a plakát rozzlobeně strhnul. „Tohle mi dělají pořád“, zaúpěl a bylo v tom něco obecného. Povzdech stromu vyřčen lidskými ústy.

A jindy jsem nad rozpracovaným projektem hloupě poznamenal: „A sem by se mohl zasadit nějaký obyčejný strom.“ „Není obyčejných stromů!“, zahřímal nade mnou. „Strom je vzácnost!“ A já zahanbeně vyslechl přednášku o stromech a o neúctě lidí. Dodnes si ji pamatuji a bolest za pokácené stromy se přenesla na mě a já trpím nad každým snaživcem s motorovou pilou.

Stromy jsou vzácnost! Jako filozof to dobře věděl. Pod stromem dospívali velcí k probuzení, pod stromem usedali k přemítání. Strom je pro filozofa totéž, co pro věřícího chrám. A tak to byl právě Václav Weinfurter, který byl jako jediný Čech přizván státi se členem exkluzivní holandské společnosti Stříbrný strom, která právě strom má ve svém názvu a stromy se zaobírá a ochraňuje je.

Někteří mají svého hostinského, jiní svého bankéře. Já měl svého filozofa a jsem tím navěky obohacen.

Loučím se tedy slovy básníka:

„Václave buď s Bohem s nímž už nepochybně jsi.“

Václav Fiala, sochař a osobní přítel Václava Weinfurtera

Lavička Václava Weinfurtera, Klatovy Mercandinovy sady, autor Václav Fiala

Sochař Václav Fiala a Václav Weinfurter byli blízcí přátelé. Společně vytvořili několik projektů v Klatovech a okolí. V roce 2007 na konferenci od Společnosti pro zahradní a krajinářskou tvorbu v Luhačovicích byl sochař Fiala kolegy Václava Weinfurtera vyzván, aby zhotovil dílo, které bude připomínat člověka, jenž byl významným krajinářským architektem, organizoval „Klatovy“ a po dobu dvou desetiletí se staral o městskou zeleň.

Sochař navrhl výtvarný objekt— kamenný kruh, který je zároveň originálním městským mobiliářem na ostrůvku v Mercandinových sadech.

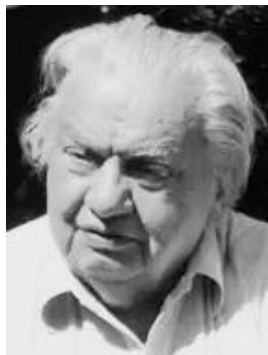
Středem kamenné linie běží text z jedné z Weinfurterových SMS, jimiž obdarovával své přátele:

*„Přeji útulné tělo pro duši na bydlení,
schopnost vnímat zázraky všedních dnů,
minimum hmotné zátěže
a volné ruce k uchopení světů,
dosažitelných naší fantazií.“*

Napsal Václav Weinfurter, architekt parků a zahrad, vizionář a básník života

Profesor Jaroslav Machovec, jeden ze zakladatelů Klatovských seminářů, by letos oslavil 100 let

Prof. Ing. Jaroslav Machovec, CSc. (17.2.1926 – 17.7.2013)

V souvislosti s konferencí správců zeleně v Klatovech nelze nepřipomenout jméno prof. Jaroslava Machovce, který by letos oslavil sté narozeniny. Při své profesní dráze se významně podílel na rozvoji mnoha oborů v oblasti zahradnictví a krajinářství. Pan profesor zásadním způsobem ovlivnil zahradní a krajinářskou tvorbu v nelehkých časech poválečného Československa i v jeho nástupnických státech. Bez nadsázky zde lze hovořit o Machovcově škole. Obdivuhodné je to zejména proto, že tato role byla z politických důvodů po dlouhá léta založena pouze na jeho neformální autoritě. U pana profesora se sešly čtyři předpoklady jakéhokoli úspěchu: talent, píle, příležitost (působení na škole v Lednici), příhodný čas (rychlý rozvoj a výrazná proměna oboru po válce).

Narodil se v Rokytnici nad Rokytnou do domkářské (vesničtí bezzemci) rodiny. Po ukončení měšťanské školy nastoupil do učení v zahradnictví v nedalekém Sádku. Po konci 2. světové války absolvoval dvouletou Ovocnicko-zahradnickou školu v Brně Bohunicích a poté začal pracovat jako zahradník v Lednici na Moravě. Po roce, po rozdílových zkouškách nastoupil na studium Vyšší ovocnicko-zahradnické školy v Lednici přímo do druhého ročníku. Po maturitě pokračoval ve studiu na Vysoké škole zemědělské v Brně a Lednici. Po absolvování zůstal v Lednici jako asistent na VŠZ. V roce 1968 se stal docentem a až v roce 1990 byl jmenován profesorem. Svou profesní kariéru zakončil jako profesor Vysoké školy zemědělské v Brně (dnešní Mendelovy univerzity) a SPU Nitra.

Pomáhal vychovat celé generace studentů, svých žáků a následovníků, kteří se k jeho odkazu i získaným znalostem dodnes hrdě hlásí a snaží se pokračovat v jeho díle. České zahradnictví, dendrologii a květinářství svým působením posunul kupředu a vtiskl jim vysokoškolský charakter. Napsal čtyři vysokoškolská skripta z květinářství a dendrologie. Dále se spolupodílel na sedmi odborných knihách, které v době svého vzniku patřily k tomu nejlepšímu, co u nás vyšlo.

Jaroslav Machovec prosazoval širokou mezioborovou spoluprací. Nedílnou součástí jeho aktivit byly jeho kontakty s praxí. V profesním životě se věnoval dendrologii a květinářství, postupně od první specializace, kterou byly růže, po spolupráci na obnově některých zámeckých a městských zahrad a parků. Spolupracoval s VÚOZ Průhonice a byl členem jury (hlavních i dílčích) na výstavách Flora Olomouc i Bratislava. Jako člen vědeckých rad a poradních sborů úzce spolupracoval s mnoha výzkumnými a odbornými institucemi.

Pro obor ochrany přírody a krajiny bylo velkým přínosem jeho metodické vedení zámeckého parku v Lednici na Moravě (nejdříve jako asistent prof. Scholze, později samostatně ve spolupráci s dalšími spolupracovníky a vedoucími zahradníky) a zároveň jeho vliv na vývoj celého Lednicko-valtického areálu. Pan profesor s týmem dalších odborníků také vyvinul metodiku oceňování dřevin, která byla v roce 1993 doporučena k širokému použití.

Jaroslav Machovec měl obrovský rozhled, zájem, vitalitu a osobní přístup i k lidem z jiných oborů, kteří se s ním měli možnost setkávat při různých příležitostech, například také při své účasti na „Klatovských seminářích“.

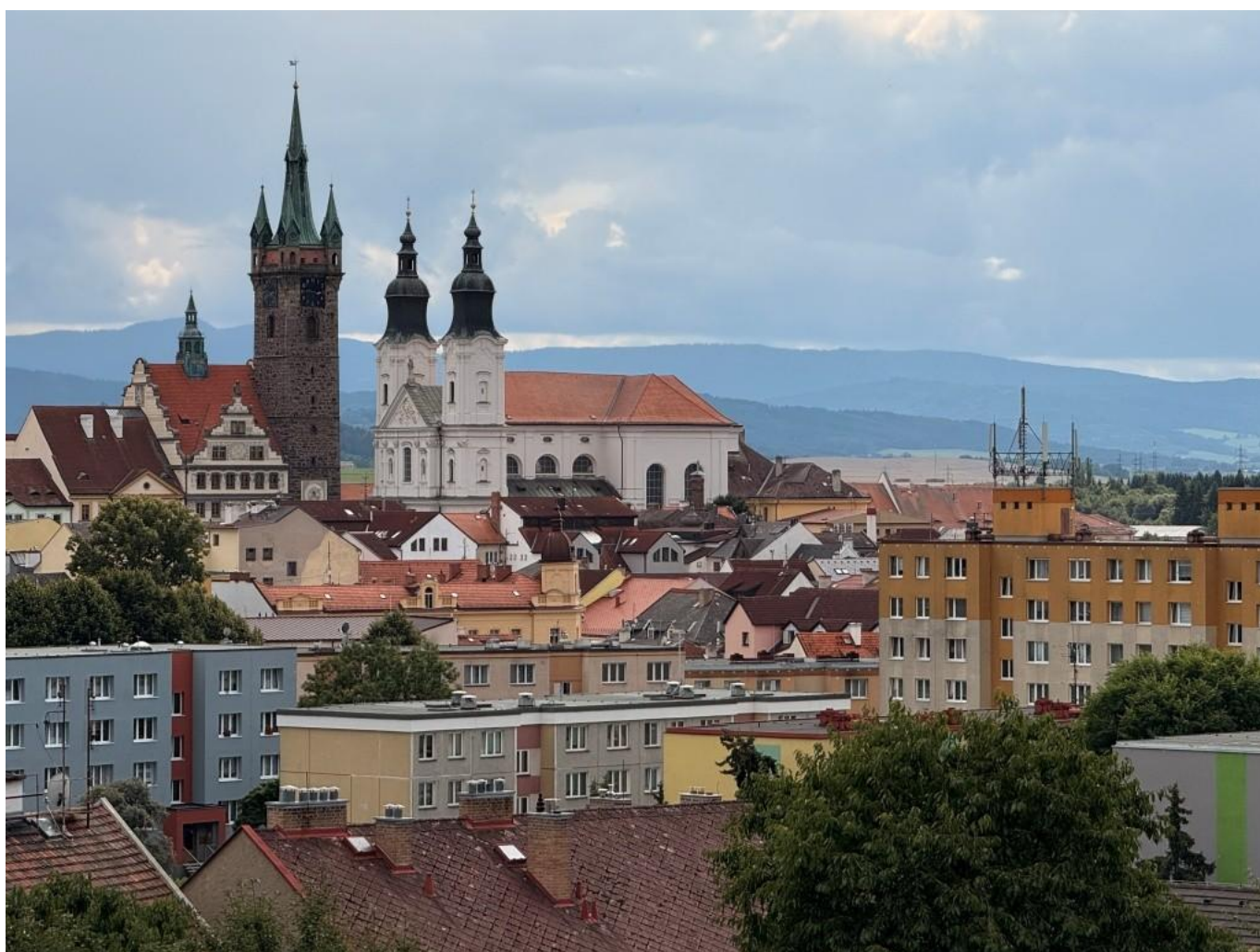
Klatovské semináře a soutěže

Prakticky od samého počátku se podílel na organizaci i formování seminářů, později nazývaných „Životní prostředí a veřejná zeleň“ v Klatovech každoročně pořádaných na začátku září pro pracovníky údržby zeleně městských technických služeb. Prof. Machovec byl iniciátorem vzniku „Soutěže o nejlépe realizované dílo v oboru zahradní a krajinářské tvorby“, která později překročila rámec města Klatov i regionu a od roku 2003 ji převzal pod svůj patronát Svaz zakládání a údržby zeleně. Seminářů a hodnocení soutěžních děl se účastnil každoročně po celou dobu jejich trvání.

Spolupráce s Ing. Václavem Weinfurterem

Václav Weinfurter byl studentem prof. Machovce. Jejich vzájemná spolupráce začala ještě před jeho nástupem do Technických služeb města Klatov. V rámci „Klatovských seminářů“ a soutěží tato spolupráce pokračovala a vedla k zachování kontinuity oborové spolupráce po výrazných změnách v 90. letech a trvala až do smrti Ing. Weinfurtera a také do konce pořádání seminářů v Klatovech v roce 2006.

Anotace přednášek a medailonky přednášejících

Čtvrtek 4. června 2026—10:30 – 11:15

Architekti Luis Barragán, Carlo Scarpa a další naši oblíbení...

Dipl. Ing. Zdenek Sendler, autorizovaný architekt je jedním z nejvýznamnějších současných českých krajinářských architektů. Pracuje v Ateliéru zahradní a krajinářské architektury Brno. Po sametové revoluci si otevřel svůj ateliér a později se k němu připojil Václav Babka. V současnosti tvoří společně s Lucií Radilovou a partou dalších velmi šikovných kolegyň, krajinářských architektek. Je nositelem řady významných ocenění (např. opakovaně Grand Prix OA, Park roku, Zahrada roku, Zelená střecha roku aj.). Například Klášterní zahrada v Litomyšli, jejíž funkčnost těší návštěvníky města, získala několik významných cen a byla

představena v prestižních architektonických publikacích i v zahraničí, naposledy ve výběru nejlepších evropských realizací za období 2000–2005 (European Landscape Architecture – Edition Topos, Callvey Verlag Munchen). V roce 2024 získal Zdenek Sendler cenu města Brna v oblasti architektury a urbanismu.

Anotace přednášky:

Krajinářští architekti Václav Weinfurter a Zdenek Sendler sdíleli společný obdiv k některým významným architektům. Z. Sendler vzpomíná, jak jej s Václavem Weinfurterem kromě chovu včel sblížil obdiv k dílu Luise Barragána, mexického architekta. Podle Luise Barragána architektura, krajinářská architektura a krajina tvoří jeden neoddělitelný celek a zahrada musí být vytvořena tak, abychom v ní cítili poezii, tajemství, klid a radost.

Luis Barragán Morfín je považován za jednoho z nejvýznamnějších mexických architektů 20. století. Vystudoval inženýrství v roce 1923 a architektuře se učil sám. Po studiích cestoval po Maroku, Španělsku a Francii, kde navštěvoval přednášky Le Corbusiera. Mezi lety 1927–1936 působil jako architekt v Guadalajaře a poté v Ciudad de México. Projektoval rodinné domy, fontány nebo zahrady. V roce 1980 se stal druhým laureátem Pritzkerovy ceny. Barragánův architektonický přístup přijal principy modernismu a zároveň zůstal hluboce zakořeněn v mexické tradici. Svůj dům a ateliér jako stavbu vysoké architektonické a umělecké hodnoty vyprojektoval a postavil v roce 1948 a v roce 2004 byly obě budovy zařazeny na seznam světového dědictví UNESCO.

Architektuře se Carlo Scarpa začal věnovat po druhé světové válce. Působil nejprve jako učitel na univerzitě v Benátkách. Vrcholem jeho architektonické kariéry jsou budova Canova Plaster Cast Gallery v Possagnu (1955-1957), rekonstrukce *Museo di Castelvecchio* v Benátkách (1956), za které získal národní cenu, prodejna Olivetti na Piazza San Marco v Benátkách (1957-1958), budova nadace Querini-Stampalia v Benátkách (1961-1963), hřbitov Brion v San Vito d'Altivole (1969) či budova pobočky Banca Popolare ve Veroně.

Čtvrtek 4. června 2026 — 11:15 – 12:00

Současné výtvarné dílo ve veřejném prostoru a osobní vzpomínka na V. Weinfurtera

Václav Fiala se sochařské tvorbě pro veřejný prostor věnuje přes třicet let. Studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze. Realizoval řadu prací od pomníků a náhrobků přes fontány a parkové úpravy, až po volná sochařská díla vytvořená ve výrazném formátu, ze dřeva, železa či kamene.

Své práce představil na desítkách výstav doma i v zahraničí. Zúčastnil se více než sedmdesáti mezinárodních symposií. Tvořil na rezidenčních pobytech v New Yorku, Severní Karolině a v New Hampshire. Za svou práci obdržel řadu ocenění. V letech 2004 a 2005 vystavoval na sochařské výstavě **“Sculpture by the Sea”** v Sydney, kde dvakrát získal hlavní cenu Sydney Sculpture Prize. Od roku 2000 působí v Klatovech. Vedle vlastní tvorby se systematicky věnuje i kurátorství a publicistice. V letech 1985 – 86 vykonal cestu po Indii a Nepálu, kterou popsal v cestopisu „V Indii jen tak“ (1994). Po listopadu 1989 se podílel na vzniku a činnosti Galerie „U Bílého jednorožce“ v Klatovech. Od roku 2005 iniciuje projekt „Sochy do barokní niky“ v bývalé jezuitské koleji v Klatovech, kde každé čtyři měsíce vystaví dva sochaři v nikách u monumentálního barokního schodiště dvě sochy.

Jedním z nejdůležitějších rysů Fialovy tvorby je jeho cit pro začlenění sochy do prostoru. Pracuje s čistými geometrickými tvary a jeho práce je často inspirovaná architekturou. V Klatovech se snaží pozitivně ovlivňovat úpravy veřejných prostranství. Kultivaci veřejné-

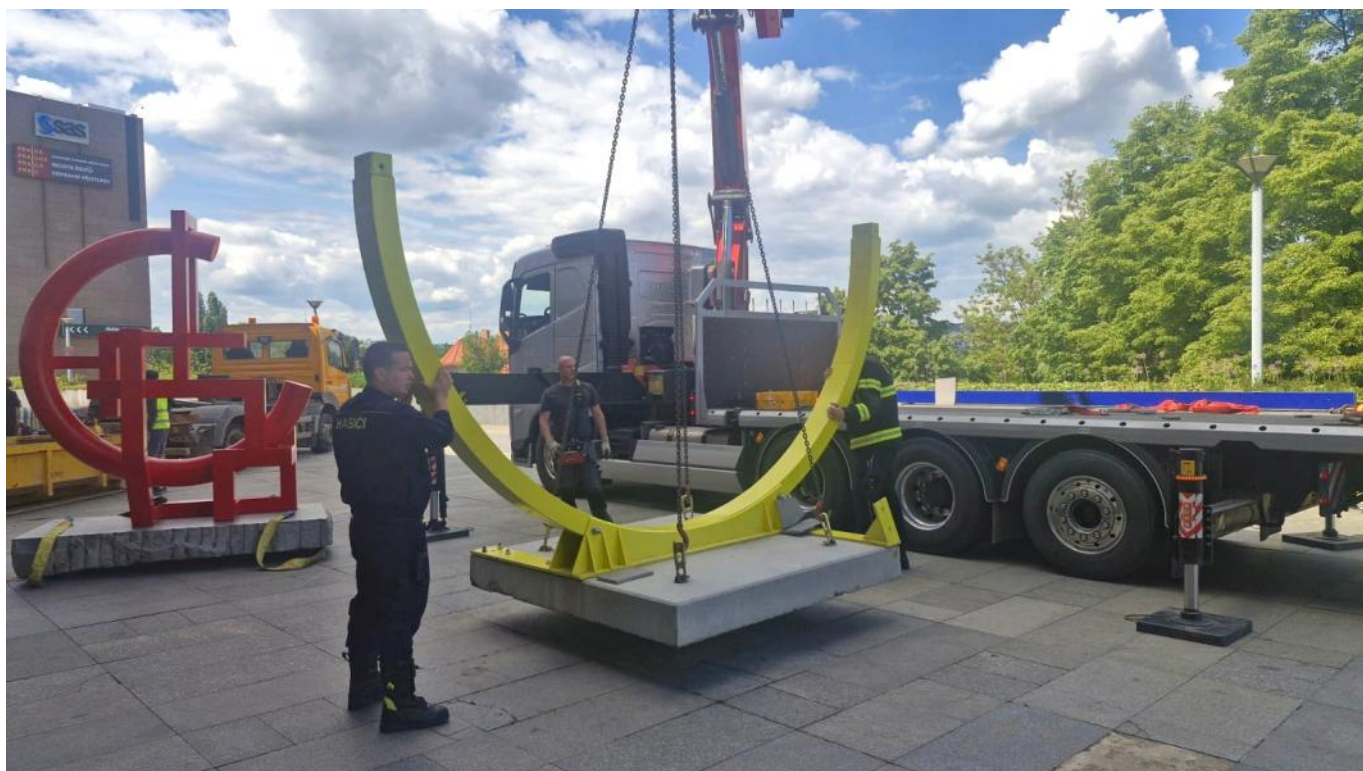
Anotace přednášky:

Koncem devadesátých let jsem se vrátil z Prahy do rodného města. První návrh sochy do veřejného prostoru, kterou jsem chtěl ve městě realizovat, jsem předložil vedení města k posouzení. Poslali mi člověka, který vhodnost či nevhodnost mého záměru měl vyhodnotit. Ten muž se vynořil z mlhy, a i když v té mlze rozpracované dílo nemohl rozpoznat, už z dálky volal, že je to skvělé. Brzy jsme se stali s Václavem Weinfurterem přáteli. Jeho přesvědčení, že umělecké dílo je pro veřejný prostor důležité či nezbytné, bylo pro mě velkým posílením.

Moji rozpačitou otázku, zda by šlo moji dílnu ve vojenské garáži, ve které jsem pracoval a žil, nějak vylepšit pro plánovanou svatební hostinu, pojal jako osobní úkol. To, co vytvořil, patří k nejpozoruhodnějším pracím krajinné architektury vytvořené uvnitř hangáru na 24 bojových vozidel pěchoty.

Václav Weinfurter nasměroval moji sochařskou práci k městské zeleni, k parkům a krajině a já se k tomu stále vracím. Některé ukázky jsem připravil pro tuto konferenci. (Lesní kostel, Artušův stůl, Floriade expo, Santos a další)

Na konferenci v Luhačovicích v roce 2007 jsem byl kolegy Václava Weinfurtera vyzván, abych zhotovil dílo připomínající člověka, který se po dobu dvou desetiletí staral o městskou zeleň Klatov. Tak vznikla dříve zmíněná žulová lavička v Hostašových sadech.

Čtvrtek 4. června 2026 — 13:00 – 13:45 Obnova Vratislavské, Vrtbovské a Velké Fürstenberské zahrady v Praze z pohledu památkové péče

Ing. Božena Pacáková-Hošťálková vystudovala VŠZ v Brně, obor zahradnický v Lednici na Moravě. Po profesních začátcích v Bratislavě a v Brně působila od r. 1974 na pražských pracovištích památkové péče, která se v roce 2003 transformovala na Národní památkový ústav. Jako specialista na památky zahradního umění a kulturní krajinu uplatnila svoji odbornost při přípravě a realizaci mnoha obnovných programů. Je autorkou řady odborných studií a publikací.

Ing. arch. Ivan Březina vystudoval ČVUT v Praze. Po projekčních začátcích a dosažení autorizace založil v roce 1992 architektonický ateliér Mepro s.r.o. v němž působí jako hlavní architekt. Ateliér zpracovává studie a projekty staveb různého druhu i projektovou dokumentaci k obnově památkových objektů včetně historických zahrad.

Anotace přednášky:

Přednáška *Obnova Vratislavské, Vrtbovské a Velké Fürstenberské zahrady v Praze z pohledu památkové péče* prezentuje specifčnost a originalitu pražských barokních zahrad ve vývojovém kontextu. Přináší rovněž vhled do komplikovaného procesu oborové emancipace, k níž významně přispěly aktivity usilující o vzkříšení památek zahradního umění a vytvoření podmínek pro jejich odpovídající působnost. Připomíná premisy ukotvené ve Florentské chartě a nabádá k jejich důsledné aplikaci v oborové terminologii. Složitý obnovný proces, v němž se střetávají požadavky na uplatnění správných obnovných principů a metod, s dostupnými technickými i finančními možnostmi a potřebami soudobého využívání, včetně zajištění racionální péče, přibližuje prostřednictvím tří pražských terasových zahrad, na jejichž obnově se projekčně podílel také Václav Weinfurter.

Čtvrtek 4. června 2026 — 13:45 – 14:10

Oranžerijní stavby na jižní Moravě

Ing. Dagmar Fetterová je absolventkou Agronomické fakulty VŠZ v Praze a postgraduálního studia na Zahradnické fakultě VŠZ v Lednici. Jako specialista na historické zahrady, parky a krajinu pracovala v letech 1973-2015 v Národním památkovém ústavu v Brně, zde zůstává dále činná jako emeritní pracovník. Jedním z jejích cílů je záchrana havarijních oranžerií, propagace celostátní ankety Strom roku a Má vlast cestami proměn, pořádání odborných exkurzí, přednášek a publikování. Je čestnou členkou SZKT a Unie botanických zahrad ČR.

Anotace přednášky:

Příspěvek s názvem „Méně známé oranžerie a skleníky na jižní Moravě“ jsem přednesla dne 8. 9. 2005 na semináři v Klatovech.

Potěšující je, že se během uplynulých dvaceti let podařilo obnovit skleníkové stavby v Lednici, Valticích, Boskovicích, Lomnici u Tišnova, Habrovanech, Zdislavicích a v Lysicích byla obnovena unikátní fíkovna s pojezdovou střechou. V Jinošově, Náměšti nad Oslavou, Uherčicích, Velkých Opatovicích, Kunštátu a Jevišovicích jsou stavby nadále havarijní, začala však rekonstrukce oranžerie u hradu Veverí a klášterní oranžerie ve Znojmě, v klášteře Rajhrad postupně vzniká oranžerie nová.

Průzkumu staveb se věnuji od r. 1999 díky náhodnému nálezu zámecké oranžerie v Českém Rudolci. Výsledkem čtyřletého úkolu „Věda a výzkum MK ČR“ (2000-2003) je soupis 226 fyzicky prozkoumaných staveb. Od r. 2005 spolupracuji se společností „Arbeitskreis Orangerien in Deutschland e. V. (exkurze, přednášky).

Během let 2018 — 2022 vyhodnotil kolektiv pracovníků-památkářů v rámci NAKI (Národní a kulturní identita) na Mendelově univerzitě v Brně na 300 skleníkových staveb (www.sofsort.cz) a výsledkem je publikace „Sen o zeleném ráji“.

Čtvrtek 4. června 2026 — 14:10 – 14:35

Realizace soukromých zahrad podle projektů Václava Weinfurtera na Klatovsku

Michal Vránek od roku 1993 vlastní zahradnickou realizační firmu. Je kvalifikovaným stavitelem koupacích jezírek, specialista na biologické čištění koupacích vod.

Spolupracuje s projektanty a realizátory při navrhování, stavbě a provozu vodních prvků.

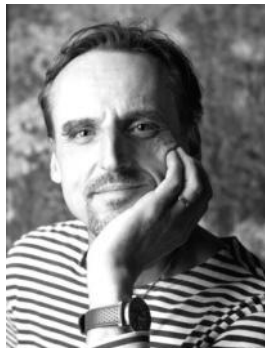
Anotace přednášky:

Příspěvek bude hledat odpovědi na otázku, co mě naučila spolupráce s Václavem Weinfurterem o životě a zahradní architektuře.

Představím také, jak vznikala zahrada roku 2009 ve Zdíkovci.

Čtvrtek 4. června 2026 — 14:35 – 15:00

V. Weinfurter – poselství pro dnešní dobu: Odkaz V. W. v krajinářské tvorbě v Klatovech

Jan Papež, DiS. (1973) studoval na SZaŠ Mělník, obor sadovník-květinář 1988-1992, dále absolvoval VOŠZa Mělník, obor zahradní a krajinářská tvorba 2008-2012.

1992-2009 byl zahradníkem v rodinném zahradnictví v Klatovech, kde představuje již 3. generaci.

Od r. 2009 navrhuje, tvoří a udržuje zahrady na Klatovsku ve své firmě Jan Papež – Zahrady s duší. Pořádá kurzy o stříhu ovocných stromů a osvětové přednášky pro veřejnost.

Anotace přednášky:

Přednáška představuje pohled na klatovské působení Václava Weinfurtera. Skrze osobní vzpomínku na společná setkávání v komunálním zahradnictví analyzuje jeho realizace ve veřejném, vyhrazeném i soukromém sektoru, které v Klatovech přetrvaly dodnes.

Ústředním motivem je reflexe vztahu architekta a zadavatele jako klíčového faktoru úspěšné a trvanlivé tvorby.

Prezentaci uzavírá citace z osobní korespondence Václava Weinfurtera, jeho proslulých SMS zpráv, nabízející nadčasový pohled na smysl naší profese. Závěrečné poselství o „světech k nadechnutí“, které nás vybízí k zastavení v dnešní uspěchané době.

**Čtvrtek 4. června 2026 — 15:25 – 16:10 Obnova Mikulášského náměstí v Plzni –
krátká zpráva o dlouhé cestě k obnově parkového náměstí**

Ing. Irena Tolarová je absolventkou oboru sadovnictví - krajinářství v Lednici.

Od roku 1993 pracuje na různých pozicích pro příspěvkovou organizaci Správa veřejného statku města Plzně.

Věnuje se projektové a inženýrské přípravě staveb souvisejících se zelení a vodou.

Je dlouholetou komisařkou soutěže Vesnice roku.

Anotace přednášky:

Se záměrem zpracování projektu na revitalizaci Mikulášského náměstí oslovilo město Plzeň v roce 1997 několik architektonických kanceláří.

Ve vyzvané soutěži zvítězil kolektiv: Ing. arch. Karel Hanzlík, Ing. Václav Weinfurter a Ing. Václav Hucl. V návrhu zvolili tradiční kompozici parkového náměstí s velkou pokorou k okolní zástavbě.

Příprava realizace stavby se z různých důvodů komplikovala a protahovala. K aktualizaci projektu došlo v roce 2009. Celková kompozice náměstí zůstala od počátku stejná, měnily se jen drobnosti. Realizace stavby pak proběhla v letech 2011 až 2012. Přestože u toho Václav Weinfurter už nemohl být, věříme, že jeho vize je v Mikulášském náměstí zakódována.

Čtvrtek 4. června 2026 — 16:10 – 16:35

Zdravá krajina – projekt Plzeňského kraje

Ing. Jakub Rataj je absolventem České zemědělské univerzity v Praze, obor krajinné inženýrství.

Pracoval na pozici referenta odboru životního prostředí Městského úřadu v Rokycanech, nyní je vedoucím oddělení vodního hospodářství odboru životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje

Anotace přednášky:

Mění se klima, omezená schopnost krajiny zadržet vodu, ztráta biodiverzity a přirozené říční krajiny, eroze a degradace zemědělské půdy. To jsou pro nás aktuální problémy, na které je potřeba reagovat.

Již od roku 2022 se Plzeňský kraj intenzivně věnuje projektu Zdravá krajina, který je v České republice ojedinělý. Jeho cílem je připravit krajinu na budoucnost a klimatické změny, které nás čekají.

Na základě Regionální strategie adaptačních opatření Plzeňského kraje pro zadržení vody v krajině (RESAO) byla stanovena vzorová území, tzv. „prioritní oblasti“, zahrnující povodí IV. řádu. V těchto oblastech Plzeňský kraj postupně zpracovává detailní územní studie.

Na základě studií kraj prosazuje realizaci opatření, která jsou v nich navržena. Poradenský tým, jenž byl pro tento účel zřízen, pomáhá s realizacemi všem, kteří o to mají zájem – obcím i hospodářům. Podporována jsou zejména drobná opatření, například výsadby zeleně, tvorba mokřadů a revitalizace toků, nebo protierozní prvky. Nově se kraji podařilo do projektu zapojit také soukromé firmy.

Hledáme a podporujeme příklady dobré praxe v oblastech „Krajina ovlivněná bobrem evropským“; „Zadržování vody v krajině“; „Zeleň v krajině“; „Zemědělská krajina“; „Lesy“; „Modrozelená infrastruktura“; „Tvorba biotopů“.

Snažíme se propojit spolupráci mezi veřejnou správou, občany a soukromým sektorem v jednotném boji na záchranu naší krajiny, ve které všichni žijeme. Hledáme partnery, kteří mají chuť zlepšovat a starat se o životní prostředí v Plzeňském kraji.

Čtvrtek 4. června 2026 — 16:35 – 17:00

Historie a nová tvář soutěží o nejlepší díla krajinářské architektury

Ing. Jana Šimečková je ředitelkou Svazu zakládání a údržby zeleně . Více než 20 let se profesně věnuje oblasti zeleně, krajiny a přírodě blízkých řešení ve veřejném i soukromém prostoru. Jako ředitelka Svazu zakládání a údržby zeleně zastřešuje spolupráci odborníků, samospráv, škol a firem a podílí se na rozvoji odborných standardů, vzdělávání a osvěty.

Součástí SZÚZ jsou odborné sekce zaměřené na zelené střechy, fasády a přírodní koupací biotopy.

Anotace přednášky:

Václav Weinfurter, v sobě nesl kulturu starého zahradnického řemesla i přesvědčení, že zahradníci jsou součástí profese, ve které se řemeslo snoubí s uměním.

Soutěže **PARK ROKU a ZAHRADA ROKU**, s *původním názvem: Soutěž o nejlépe realizované sadovnické dílo roku* sahá až do roku 1975, kdy začaly „Klatovské semináře“. Od počátku byly soutěže spjaty s městem Klatovy a jménem Ing. Václava Weinfurtera a seminářem na téma „Životní prostředí a veřejná zeleň“. Začátky soutěže byly skromné. Původně se v Klatovech hodnotily výsadby zeleně v nádobách, později výsadby květinových záhonů. V době, kdy se začaly hodnotit úpravy vstupních areálů významných budov, přerostla soutěž hranice Klatov. V roce 2002 vstoupil do organizace soutěže Svaz zakládání a údržby zeleně a od roku 2003 je jejím hlavním organizátorem. Soutěž formuluje jako výzvu všem, kdo v oboru chtějí něco znamenat.

Jaká je budoucnost těchto soutěží?

Pátek 5. června 2026 — 9:00 – 9:45

Klatovské karafiáty – tradice a současnost

Peter Pošefka kráse vzácných klatovských karafiátů propadl po absolvování základní vojenské služby v roce 1980, když se oženil a usadil ve městě Klatovy. Stal se členem Spolku pěstitelů klatovských karafiátů a od roku 2003 je jeho předsedou. Během 46 let šlechtitelské práce má na kontě šest vlastních kultivarů - Hrabě Mercandin (2014), Vojtěch Chanovský (2014), Miss Basketbal (2019), Klatovy (2019), Poligny (2019) a Milenium (2000).

V letech 2003—2006 pracoval jako technik Technických služeb Města Klatovy a poté až do roku 2010 byl vedoucím úseku městské zeleně. Mezi léty 2010—2022 zastával funkci ředitele TSMK. V současné době je také zastupitelem města.

Anotace přednášky:

Přednáška přiblíží více než dvousetletou tradici pěstování klatovských karafiátů, které se staly jedním ze symbolů města Klatovy.

Zaměří se na jejich historii, významné pěstitelé, proměnu karafiátových zahrad, na karafiáty v umění i současné snahy o uchování této jedinečné zahradnické tradice. Klatovský karafiát bude představen nejen jako pěstitelský fenomén, ale také jako součást kulturní paměti města a regionální identity.

Pozornost bude věnována také současnému pěstování karafiátů, celosvětové výstavě výstavě v Deggendorfu, pojmenování nových odrůd.

V závěru nebude chybět připomínka kolegy Václava Weinfurtera, jehož osobnost je s péčí o veřejný prostor a zahradnickou tradicí Klatov úzce spojena.

Pátek 5. června 2026 — 9:45 – 10:30

Síla spolupráce v Klatovech aneb transformace veřejného prostoru

Jakub Chvojka, autorizovaný architekt v oboru architektura, krajinářská architektura a územní plánování. Samostatnou praxi započal v roce 2005, od roku 2012 vede vlastní ateliér CHVOJKA/architekt. Svou práci zakládá na fenomenologii místa a vztahu s investorem. Za dokončené stavby dostal národní a mezinárodní ocenění, zejména Big See Architecture Award 2020 - Winner, German Design Award 2020 - nominace, Grand Prix architektů - národní cena za architekturu (2021, 2015), Česká cena za architekturu 2018 - cena partnera a Cena klubu za starou Prahu - finalista (2017). Obdržel též řadu ocenění za návrhy v

architektonických soutěžích. Jakub spolu s kolegy založil iniciativní skupinu Krajinářská architektura při České komoře architektů, kterou následně transformovali na pracovní skupinu Krajinářská architektura. V letech 2016 - 2019 byl členem Autorizační rady. Učil ateliéry na vysoké škole a přednáší o své práci při různých příležitostech, např. v rámci Dne architektury. Byl členem architektonické skupiny Zapálení, která podporovala meziválečnou a současnou architekturu v západních Čechách. Věnoval se pohraničí jako krajině se silným potenciálem. Je členem správní rady Nadačního fondu Ivara Otruby. Je spoluautorem Manifestu krajinářské architektury.

Anotace přednášky:

Reflexe dvou autorských projektů pro Klatovy — jedná se o obnovu “Velkého parku” a klatovské “Ringstraße”, tedy různé děje kolem Mercandinových a Vrchlického sadů v letech 2012 - 2023.

Sílu spolupráce je třeba vztáhnout nejen na viditelnou realizaci stavby, tedy všechny lidi a jejich ruce, které plány postupně zhmotnili, ale i na děje před a po výstavbě. Můžeme mezi ně zahrnout působení městské architektky, utváření dobrého vztahu mezi vedením města a architektem, polemiky nad návrhem, prezentaci projektu veřejnosti nebo zastupitelstvu a komisím, které probíhalo v těsné spolupráci s pověřeným místostarostou a s podporu tehdejšího ředitele technických služeb.

Ovšem po dokončení stavby začíná vše znovu. Je třeba projít debatou o rozsahu energie věnované do péče. Jsem přesvědčen, že odborné dokumenty a nástroje jsou druhořadé, primární je vůle k péči, pečlivosti a důslednosti.

“Láska a péče” je alfa a omega, počátek a konec!

Pátek 5. června 2026 — 11:00 – 11:45

Ochrana přírody a krajiny v Klatovech a okolí

Ing. Jana Michálková vystudovala Gymnázium Jaroslava Vrchlického v Klatovech a Vysokou školu zemědělskou v Praze, Fakultu agronomickou, obor fytotechnika. Pedagogické vzdělání si doplnila na Fakultě pedagogické téže školy.

Profesně se věnuje ochraně přírody a životního prostředí, a to jak v oblasti státní správy, tak v poradenské, hodnotitelské a lektorské činnosti. Působila na Okresním úřadě v Klatovech, České inspekci životního prostředí, Krajském úřadě Plzeňského kraje, Správě Národního parku a CHKO Šumava a také na městských úřadech v Klatovech a Nýrsku. V letech 2012–2016 vedla odbor životního prostředí Města Klatovy.

Od roku 2016 působí jako poradkyně v oblasti ochrany životního prostředí a od roku 2018 je jednatelkou společnosti EKOPOD Ekologie podniku s.r.o. Je držitelkou autorizace pro posuzování vlivů záměrů a koncepcí na životní prostředí a veřejné zdraví. Zpracovávala mimo jiné hodnocení územních plánů a jejich změn pro řadu obcí a měst, například Klatovy, Jihlavu, Mníšek pod Brdy nebo Loučeň. Věnuje se krajinářským studiím, poradenství, vzdělávání a popularizaci témat ochrany přírody, publikační činnosti.

Anotace přednášky:

Klatovy jsou městem s dlouhou historií, jehož podobu po staletí utvářely přírodní podmínky i lidská činnost. Vedle památek tvoří významnou součást identity města také městská zeleň – parky, zahradní architektura a výsadby dřevin. V posledních letech se daří postupně zvelebovat tradiční zelené plochy, například Mercandinovy sady, Hostašovy sady nebo park Pod Valy. Také krajina v okolí Klatov nese stopy dlouhodobého využívání člověkem. Je tvořena zemědělskou půdou, lesními celky, mimolesní zelení, vodními prvky i místy dokládajícími dávné osídlení území. Rozvoj sídel, dopravy, průmyslu a zemědělství přinesl mnoho pozitivních změn, zároveň však vytvořil tlak na přírodní prostředí a jeho schopnost odolávat nepříznivým vlivům.

Přednáška se zaměří na význam ochrany přírody a krajiny v širších souvislostech. Ukáže, že nejde pouze o zachování jednotlivých přírodních prvků, ale o komplexní přístup k území jako celku. Důležitou roli zde hraje nejen legislativa, ale také spolupráce občanů, samosprávy, odborníků, zemědělců, podnikatelů i návštěvníků území. Právě tato spolupráce, podpořená osvětou a vzděláváním, může přispět k péči o krajinu Klatovska, k posílení jejích přírodních hodnot i ke kvalitě života místních obyvatel.

Pátek 5. června 2026 — 16:35 – 17:00

Václav Weinfurter a Andrea Palladio – ohlédnutí nejen za klatovskými semináři

Prof. Ing. Pavel Šimek, Ph.D., autorizovaný architekt pro obor krajinářská architektura, vysokoškolský pedagog. Působí jako profesor na Zahradnické fakultě MENDELU – je zde také garantem doktorského a magisterského studijního programu. Je členem Rady ministra kultury pro výzkum. Je autorem či spoluautorem více než stovky odborných publikací a řady realizovaných projektů.

Anotace přednášky:

Od 80. let minulého století se téměř pravidelně stávaly Klatovy místem setkávání zahradníků (tehdy sadovníků), aby si postupně vyslechli více než 200 odborných příspěvků. Bylo to více než třicet ročníků odborného povídání, dlouhých večerů zástupců zahradnických generací a především obrovské snahy o zlepšení stavu oboru. Tímto oborovým kvasem nás neomylně i v těžkých dobách minulých vedl kormidelník z Klatov – Vašek Weinfurter. Neměl to určitě lehké, ale měl „po ruce“ ty nejpovolanější jako prof. Machovce, ing. Drahoše Šonského, ing. Vladimíra Součka, Ing. Valtra a mnohé další, kterým se tímto omlouvám, že je zde nemohu uvést. Je až podivné, že jsme se nikdy řádně nad přínosem Klatovských seminářů nezamysleli. Snad to tímto seminářem trochu napravíme...

Co už nelze napravit je událost, která se odehrála v roce 2003 na exkurzi po italských zahradách, kterou pořádal ateliér FLORART a Vašek zde byl taky. Co že se to tehdy stalo ve Villa Rotonda od geniálního Andrea Palladia? To fakt stojí za to, přijít si to do Klatov letos poslechnout....

Pátek 5. června 2026 — 13:30 – 16:30

Exkurze s průvodci po významných místech královského města Klatovy

Účastníci konference mají možnost si vybrat ze tří možností exkurzí u registrace.

Zde se zapíšete a získáte vstupenku, kterou se budete prokazovat na daných místech dle svého výběru.

Srazy na daných místech vždy ve 13:30 hodin, QR kódy odkazují na místa srazů

1. Po stopách zeleně a skla — Mercandinovy sady, Hostašovy sady, Vrchlického sady, Karafiátová zahrada a Pavilon skla — provází Peter Pošefka, zastupitel Města Klatovy

Sraz u Kafé Cukrárna Park, Šumavská 160, **odkaz na mapu:** <https://mapy.com/s/bevadazelo>

2. Kostely a katakomby — provází Ing. Václav Chroust, místostarosta Města Klatovy

Sraz na lavičkách z boku u Kostela Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce, Divadelní ulice: **odkaz na mapu:** <https://mapy.com/s/rasocefena>

3. Klatovské dominanty — radnice, Jezuitská kolej, Černá věž — provází Ing. Martin Kříž, místostarosta Města Klatovy

Sraz před radnicí, nám. Míru 62: **odkaz na mapu:** <https://mapy.com/s/nucefenuca>

Pátek 5. června 2026 — 13:30 – 16:30

Sraz u Kafé Cukrárna Park, Šumavská 160, odkaz: <https://mapy.com/s/bevadazelo>

- Po stopách zeleně a skla** — Mercandinovy sady, Hostašovy sady, Vrchlického sady, Karafiátová zahrada a Pavilon skla — provází Peter Pošefka, zastupitel Města Klatovy

Mercandinovy sady

Tyto sady byly založeny v letech 1841 – 1845 na základě podnětu klatovského krajského hejtmana hraběte Franze Xavera Mercandina na tzv. Velké louce. Jednalo se o obecní pastviny o rozloze cca 11,5 ha. O čtyřletou sbírku z výtěžku plesů, divadelních představení, akademií a darů se zasloužilo „Družstvo pro zřízení městských sadů“, které nashromáždilo postupně sumu 4312 zlatých. Za ni byl na okraji Klatov zřízen anglický park s centrální francouzskou zahradou a ústřední empírovou kolonádou. Střed parku byl roku 1854 obohacen barokními sochami čtyř ročních období od neznámého autora a sochou Jitřenky – Aurory, která nese na podstavci latinský nápis: *„Vznešená jitřenko, zvěstuj růžovými svými ústy vděčnou paměť obce klatovské zakladateli tohoto sadu velezasloužilému předsedovi klatovského kraje Františku hraběti Mercandinovi“*. Během obnovy parku byl zcela nově upraven také centrální prostor kolem kolonády. Nové umístění získaly původní alegorické sochy ročních dob, před kolonádou byla vytvořena nová fontána s textem prezidenta Václava Havla. Návštěvníci zde mohou posedět a využít místní bar a kavárnu.

Hostašovy sady

Hostašovy sady leží v historickém jádru Klatov a zaujímají plochu 0,67 hektaru. První park na tomto místě vznikl po zasypání příkopu a odstranění městských hradeb v 19. století. Dominantou druhé – odpočinkové části sadů jsou dvě zachovalé bašty, které byly původně součástí vnitřního opevnění. Centrum této části parku tvoří travnatá plocha se třemi červenolistými buky. Hlavní pěší trasu parkem lemují oboustranná výsadba dřezovců trojtrnných. Na konci promenády je na vyvýšeném místě umístěna plastika „Smutná paní“, věnovaná obětem komunismu. Posadit se zde můžete na nové lavičky nebo i jen tak na trávník. Sady pojmenované po klatovském rodákovi a významné osobnosti historie Klatov Karlu Hostašovi, byly revitalizovány v roce 2015.

Vrchlického sady

Vrchlického sady představují důležitý veřejný prostor, který je součástí historického jádra města. Vznikly na místě bývalých hradeb. V roce 2018 prošlo území celkovou revitalizací podle návrhu architekta Jakuba Chvojky, který usiloval o navázání na historii místa a zároveň o úpravu prostoru s ohledem na dnešní potřeby. V sadech tak přibýly cesty dlážděné ze žuly, terasa z čediče, nově vysázené stromy i mobiliář včetně prameníku pitné vody.

Karafiátová zahrada

V posledních letech se k nám hodně květin dováží ze zahraničí. Proč však aspoň do českých zahrádek nevrátit naše české květiny? Mrazuvzdorná trvalka klatovský karafiát se k tomu opravdu hodí. I v menším množství v létě rozzáří svými pestrobarevnými květy každý záhon. Velká rozmanitost barev a kreseb v květech spojená s příjemnou hřebíčkovou vůní dovede každého člověka potěšit a nechat mu zapomenout na všední starosti. Každoročně je v 1. polovině července pořádána výstava klatovských karafiátů v Hostašově ul. (proti muzeu) v Klatovech. Výstavní zahrada je otevřena denně od 9 do 17 hod. Vstupné je dobrovolné.

Pavilon skla

Výstavní pavilon v zahradě u Muzea Dr. Karla Hostaše byl postaven v 60. letech 20. století v tzv. akci „Z“ pro výstavy klatovských karafiátů. Později byl ale využíván pro účely převážně amatérských uměleckých výstav. V 80. letech byl pavilon rekonstruován, ale záhy začal sloužit jen jako depozitář muzea. Jako součást muzea později přešel do majetku nově vzniklého Plzeňského kraje. V roce 2012 se podařilo Městu Klatovy získat pavilon zpět výměnou s krajem, a to otevřelo cestu k jeho revitalizaci. Na jaře 2013 vypsalo město Klatovy architektonickou soutěž na úpravu pavilonu a v ní zvítězil projekt studia Ateliér 25 architektů Martina Kožnara a Jiřího Bízy. Jejich projekt zaujal jednoduchou nápaditostí řešení i koncepcí prostoru jako zóny klidu a světla. Základem expozice je unikátní soukromá sbírka šumavského skla firmy Lötzt, doplňovaná příležitostnými výstavami českého i zahraničního skla. Po slavnostním otevření dne 15. srpna 2014 se brzy stal vyhledávaným místem.

Pátek 5. června 2026 — 13:30 – 16:30

Sraz na lavičkách z boku u Kostela Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce, Divadelní ulice: [odkaz na mapu: https://mapy.com/s/rasocefena](https://mapy.com/s/rasocefena)

2. Kostely a katakomby — provází Ing. Václav Chroust, místostarosta Města Klatovy

Jezuitský kostel Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce

Roku 1636 se v Klatovech usadili jezuité, kteří se snažili převést protestantské obyvatelstvo na katolickou víru. Roku 1656 byly položeny základy jezuitského chrámu, staviteli byli Dominik Orsi a Carlo Lurago. Tři portály v čele kostela jsou dílem Kiliána Ignáce Dienzenhoffer. Kostel několikrát vyhořel, do současné podoby byl opraven po požáru v roce 1810.

Arciděkanský kostel Narození Panny Marie

Farní kostel v Klatovech vznikl pravděpodobně krátce po založení města. Nejstarší dochované části pocházejí z konce 13. století. Významnou přestavbou prošel na počátku 15. století, kdy bylo vybudováno nové kněžiště a křížová loď. Právě tato část je dnes považována za umělecky nejceněnější. Po pádu krovu a stropu hlavní lodi v roce 1550 kostel opravil městský stavitel mistr Antonín, který jej zaklenul pozdně gotickou křížovou klenbou. V letech 1898–1908 prošel kostel novogotickou úpravou podle architekta Josefa Fanty. Nejvýznamnější součástí kostela je obraz Matky Boží s Ježíškem, který do Klatov přinesl kolem roku 1650 italský kominík Riccolti. Podle tradice začal obraz 8. července 1685 krvácet na čele Panny Marie a stal se cílem mariánských poutí. Vnitřní vybavení kostela pochází převážně z konce 17. a počátku 18. století. Patří k němu hlavní oltář s baldachýnem pro mariánský obraz, boční oltáře a cenná barokní kazatelna.

Klatovské katakomby

Krypty pod klatovským jezuitským kostelem, který je zasvěcen Neposkvrněnému početí Panny Marie a sv. Ignáci, byly vybudovány jako součást stavby kostela v letech 1656-1676. Podle plánů stavitelů se staly pohřebištěm příslušníků jezuitského řádu a jeho dobrodinců z řad okolní šlechty a měšťanů. V letech 1676 až 1783 zde bylo uloženo k věčnému spánku více než 200 zemřelých. V roce 1784 císař Josef II. pohřbívání v kryptách z hygienických důvodů zakázal. Mezi svými bratry je zde uložen i páter Vojtěch Chanovský z Dlouhé Vsi, misiónář působící v 17. století v jihozápadních Čechách, který inicioval pozvání jezuitů do Klatov.

Pátek 5. června 2026 — 13:30 – 16:30

Sraz před radnicí, nám. Míru 62: odkaz na mapu: <https://mapy.com/s/nucefenuca>

3. **Klatovské dominanty** — radnice, Jezuitská kolej, Černá věž — provází Ing. Martin Kříž, místostarosta Města Klatovy

Radnice Města Klatovy

Třípatrová renesanční budova s novorenesančními štíty a sgrafitovou výzdobou, přiléhající k Černé věži. Renesanční městský objekt z poloviny 16. století s hodnotnou novorenesanční úpravou a secesními interiéry od J. Fanty. Radnice byla stavěna v letech 1557 - 1559 mistrem Antoněm (stejně jako Černá věž). Šlo o první dvoupatrovou budovu na náměstí. V prvním patře byla soudní síň a vstup do mučírny v prvním patře Černé věže. Během let 1848 -1850 byla provedena empírová úprava průčelí, 1923-25 novorenesanční úprava arch. Josefa Fanty, sochařů Čeňka Vosmíka a F. Rouse, malířů L. Nováka a J. Čejky. Bylo přistavěno další patro. Budova radnice je výraznou dominantou náměstí. Návštěvníci navštíví reprezentační prostory, které nejsou běžně veřejnosti přístupné.

Jezuitská kolej

Budovu koleje začali stavět jezuité v roce 1655 podle návrhu architekta Carla Luraga. Sloužila k ubytování členů řádu a byly zde také třídy gymnázia. Jezuité pobývali v Klatovech 137 let a po zrušení řádu kolej opustili. Již dva roky poté se budova proměnila na kasárna. Sídli-ly zde hlavně jezdecké pluky – dragouni, husaři, kyrysníci. Klapot koňských kopyt se tu ozý-val i po vzniku Československa, byl zde ubytovaný 4. jezdecký pluk. Po druhé světové válce byla jízdní vojska zrušena a v koleji bydleli vojáci 2. praporu oprav techniky. Vojákům kolej sloužila až do roku 1992. Díky postupným opravám našla tato budova využití jako knihov-na, kanceláře městského úřadu, krásný sál refektáře a také zajímavá expozice věnovaná historii města.

Černá věž

Až do poloviny 16. století se Klatovy nemohly pochlubit výraznější dominantou města, i když patřily mezi tři nejbohatší města v Čechách. Touha po důstojné reprezentaci a potřeba doplnění obranného systému města v době vojenského i požárního nebezpečí odůvod-nily stavbu vysoké a mohutné věže. Stavba byla městem zadána mistru Antonínu Vlachovi, o jehož osobě téměř nic nevíme. V roce 1547 jsou položeny základy, avšak v tomto období dochází k hospodářskému úpadku vlivem války a stavba díky nedostatku finančních pro-středků pokračuje pomalu do roku 1557. 12. května 1579 obrovský požár města ožehl věž natolik, že byla nazývána Černá. Dnes slouží zejména k pohledu na panorama Klatov a okolí.

Poznámky:

Poznámky:

Poznámky: